

Olvasók fóruma

Tisztelt Szerkesztőség!

Mióta csak ismertem, mindig nagy tisztelője voltam Dombi Ferenc testvéremnek. Nagyra értékeltem elkötelezettségét, világos látását, radikális életvitelét, és azt a bensőséges kapcsolatot, amely Jézushoz fűzte őt. Azt hiszem, nyugodtan mondhatom, hogy nem akadt a Bokorban még egy ilyen nagy határfokkal evangelizáló testvérünk. Ezért is voltam hálás a T. Szerkesztőségnek, hogy halálának 10. évfordulója alkalmából újságunk legutóbbi számában (2014. június) megemlékezett róla, és közölte egy írását. Ebben rá jellemző alaposággal kivonatolta a II. Vatikáni Zsinat egyik határozatát, és fűzött hozzá kommentárt.

Ezzel a kommentárral kapcsolatban azonban támadt némi gondom. Azt írja ebben, hogy a kivonatot olvasva „egyetlen püspök atyánkra sem ismerünk rá”. Elképzelhető, hogy életében ő valóban nem találkozott ilyen püspökkel, de ha tárgyilagosak akarunk lenni, azt kell mondanunk, hogy ma

már nem érvényes ez a panasz. A magam részéről nem egy püspököt ismerek, akire bizony ráillenek a szóban forgó határozat tételei, köztük mindenekelőtt saját püspököm, Beer Miklós, aki Istennek adott, világos látású és megfelelő kritikai érzékkel rendelkező ember, és az élete harmóniában van az elveivel. Ha úgy hozza a sora, nem riad vissza semmiféle szolgálattól, és nyoma sincs viselkedésében semmiféle hatalomnak vagy méltóságnak. Úgy gondolom, hogy az igazság szolgálatában ezt szóvá kellett tennem.

**Tarnai Imre
nagyoroszi plébános**